

VAŽENÍ OBYVATEL ŠALCOVKY

VAŽENÍ ŽIJÍCÍ!

AKO SPOMIENKU NA VAŠE ŽAŽADY
NA ŠŤUMAVU, A KU LENORSKEJ PEČI,
VAM POSIELAM ČLANKY Z „VYTAŇENHO
HSTA NA ŠŤMAVE.“

PRAYEM VAM KRÁSNE BABIE LETO
BEZ KORONAVIRUSU.

S POZDRAVOM
RUGUSTIN SOBOTOVIČ
ŠALC.

Co mi vyprávěla stará lenorská pec

Proteklo již mnoho vody v korytu naší Vltavy, přehnala se kolem mnohá parná léta i třeskuté zimy. Kolem mých stěn burácely divoké větry, zapadala jsem sněhem, a pak zase přišlo pěkné, slunečné počasí...

Narodila jsem se před mnoha léty, bylo to tuším v roce 1834, kdy mne laskavý a moudrý pán Josef Mayer nechal vystavět. Nedělal to pro sebe, ale pro všechny ty lidičky, co pro něj pracovali. Bylo třeba, aby si mohli v peci upéct chlebiček náš vezdejší.

Ti lidé mne za to s láskou opečovávali a já jim po celá léta dobře sloužila. A upekli ve mně spoustu dobrot, to mi věřte. Nejen ty bochníky každodenního chleba, ale také koláče – když měli z čeho. To se jejich vůně nesla daleko do kraje.

Čas běžel, ba přímo hnal se kolem, a přinesl s sebou různé události. Byly to i smutné příběhy, to když přišly války nebo hladomor. Ten nastal, když úroda zapadala sněhem, lidé ji nestihli sklídit a přišla bída. Pak se mlelo vše, co bylo dostupné. Třeba žaludy, borová kůra nebo kaštany, pokud se ten rok urodily. To vše se semlelo v mouku a v mých stěnách pak upeklo, jenom aby bylo něco do prázdného žaludku.

Nebyly však jen špatné a smutné roky, přišly veselejší časy. Hlavně tehdy, když formani přivezli mouku z kraje, z níže uložných a mnohem úrodnějších oblastí, kam je jejich cesty zavedly. To pak bylo kolem mne rušno a veselo.

Ale slýchávala jsem mnohokrát i dětský pláč, a ten mne zabolet. To se stávalo, když

maminka napekla chléb, ale nemohla ho svým ratolestem dát do sytosti. Když byla nouze, musela vždy pamatovat na to, že děti budou natahovat hladové ručičky i zítra, pozítří a v dalších dnech a ona musí mít alespoň malou rezervu.

Jak to však v životě chodí, smutný čas vždy vystřídá období veselosti. To když se hospodyňky sešly u pece, nejen aby napekly, ale také trochu poklábosily. To jsem si vyslechla příběhů... Hlavně pak, když se peklo na veselky, to bylo kolem mě rušno!

Jak roky ubíhaly a já spolu s nimi stárla, museli mne dobří lidé občas vyspravit, abych jim mohla dobře sloužit dál. Pekli ve mně své dobroty asi do roku 1959 či 1960. Měla jsem tu ale i své sestřičky, ve kterých se rovněž peklo. Bylo nás celkem pět sester, roztroušených po celé Lenoře. Jenže jak šel čas, sestřičky pomalu chátraly, a přišla chvíle, kdy jsem zůstala sama. Snad se o mé setrvání zasloužil i statný javor, který vedle mne statečně stál až do roku 2007. Chránil mne před přírodními živly, co mu síly stačily. Jenže i na něj živly dopadaly, přidala se sůl ze silnice, kvanta projíždějících aut mu také nepřidala. Chudák dosloužil, musel být poražen. Mně ale posloužil i po svém skonu – jeho dřevo skončilo v mých útrobách a pěkně mne rozežřalo.

A nakonec to nebyl jenom ten javor, komu kamionová doprava ubližovala. Dotkla se i mě. To když mi v roce 2006 kamion svým návěsem načechral stříšku tak, že třísky letěly pěkně daleko. Ale měla jsem štěstí. Hned se našli dobří lidé, kteří mne dali dohromady, abych i nadále mohla sloužit. Už ne jako za starých časů, ale alespoň jedenkrát za měsíc. Od dubna do prosince ve mně náš pan pekař se svými pomocnicemi napečou nejen stále výborný chlebiček, jehož recept pan pekař ochraňuje už půl století, ale také česnekové placky a houstičky, o které je mezi lidmi pořád velký zájem, stejně jako o chléb. To byste koukali, kolik lidí se pravidelně při pečení sejde. Fronty stojí při silnici a já mám radost, že jim chutná a odcházejí spokojeni. Ale nemůžu se chválit sama. Vždyť velké uznání náleží našemu panu pekaři a jeho pomocnicím, kteří se tu celý den pěkně otáčejí. Tu voňavou radost děláme pro vás, lidičky, společně.

A tak si moc přeji, aby se nám naše práce ještě dlouho dařila, aby pekaři a všem jeho pomocníkům zdraví sloužilo a potkávali jsme se v Lenoře ještě spoustu let.

Toto mi vyprávěla lenorská pec, ve které pecu chléb již 18 let!

■ *S úctou Augustin Sobotovič
Pekař Velké lóže pekařské v Lenoře, spolek*